

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320201124
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320201124.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: W. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX G., právne zastúpenému: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátskou kanceláriou, JUDr. Andreou Cvikovou, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primeraná finančné zadostučinenie vo výške 600 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 9Csp/44/2020-101 zo dňa 15.06.2021, takto

rozhodol:

Mení rozsudok prvoinštančného súdu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 100 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 600 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni súd p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa podala žalobu o zaplatenie 600 €. Žalobu odôvodnila tým, že na Okresnom súde Humenné bolo rozsudkom sp. zn. 10C/32/2018 zo dňa 19.3.2019 rozhodnuté o zdržaní sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, kde bola žalobkyňa úspešná. V odôvodnení súd konštatoval, že došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobkyne v jej neprospech, pretože dohoda o zrážkach zo mzdy vypracovaná k zmluve o revolvingovom úvere bola vypracovaná žalovaným na vopred pripravených tlačivách, žalovaná ju nemala možnosť ovplyvniť. Následne táto dohoda umožňovala vykonať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho aby súd preskúmal zmluvu o revolvingovom úvere a tak sa mohol žalovaný domôcť aj plnení na ktoré nemal právny dôvod.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dohoda o drážkach zo mzdy je jasným porušením noriem spotrebiteľského práva v neprospech spotrebiteľa a preto má spotrebiteľ právo podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa požadovať primerané finančné zadostučinenie. Vzhľadom na výšku úveru 1 500 €, už plnenú sumu 2 874,63 € je primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 € primerané a proporcionálne

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 CSP.

2. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil v súlade s § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku. Žalovaný tvrdil, že odôvodnenie napádaného rozsudku je všeobecné, neurčité a bez označenia konkrétnych skutočností, na základe ktorých bolo vo veci rozhodnuté. Napadnutý rozsudok v odôvodnení neobsahuje žiadne skutočnosti a dôvody, ktorých posúdením súd dospel k záveru o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie a o výške tohto nároku v sume 600 €. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec na nové konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení nesúhlasila, že v konaní malo dôjsť k zneužitiu práva. Uviedla, že priznaná výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Primeranosť sumy 600 € je vzhľadom na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a uplatnila si aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. V replike žalovaný uviedol, že žalobkyňa neuviedla, žiadne skutočnosti spochybňujúce obsah a dôvodnosť odvolacích tvrdení žalovaného. Žalovaný trval na podanom odvolaní a odvolacích námietkach a navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok zrušil.

5. V duplike sa žalobkyňa vyjadrila, že primerané finančné zadosťučinenie v sume 600 € vo vzťahu k žalovaným požadovanej výške 1 657,09 € je nielen primerané, ale zohľadňuje aj jednotlivé funkcie a účel predmetného inštitútu. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a uplatnila si aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

7. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Žalovaný v odvolaní namietal základ uplatňovaného nároku, naviac aj skutočnosť, že žalobkyňa si nároky podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. uplatňuje vo viacerých konaniach.

V dôvodoch napadnutého rozsudku sa prvoinštančný súd podrobne so základom uplatneného nároku vysporiadal poukazujúc na to, že žalobkyňa si úspešne v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 10C/32/2018 uplatnila porušenie spotrebiteľských práv tým, že bola nútená pri zmluvnom vzťahu akceptovať formulárovú dohodu o zrážkach zo mzdy. Na zistenia a právne posúdenie tejto otázky prvoinštančným súdom odvolací súd v celom rozsahu poukazuje.

Otázka nastolená žalovaným, ktorá spočíva vo viacnásobnom uplatňovaní práv žalobkyňou pri každom jednom úspechu v spore pre porušenie jej spotrebiteľských práv síce prvoinštančným súdom zodpovedaná nebola, avšak odvolací súd udáva, že pokiaľ žalobkyňa bola úspešná ako spotrebiteľka pre porušenie jej spotrebiteľských práv voči žalovanému ako dodávateľovi samostatne, vo vzťahu k rôznym zmluvným podmienkami z tej istej zmluvy, nič jej nebráni si uplatňovať nároky podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. v každom jednom prípade samostatne.

Preto námietky žalovaného čo do základu uplatneného nároku žalobkyňou nie sú dôvodné.

8. Žalovaný namietal výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia, keď prvoinštančný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil.

Z obsahu prvoinštančného rozhodnutia vyplýva pri úvahe o priznaní sumy 600 eur len porovnanie výšky úveru 1.500 eur a už uhradenej sumy 2.874,63 eur.

Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobkyne

ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

Žalobkyňa bola vystavená súdnemu konaniu, bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia, pretože nemožno s istotou predpokladať výsledok konania a ani prípadnú povinnosť náhrady trov konania.

Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práv ako spotrebiteľky, ktoré bola nútená brániť. Žalobkyňa neuviedla, a to ani v priebehu odvolacieho konania, či konanie žalovaného a následné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivým okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod. Ako už odvolací súd viac krát uviedol, nie sú pochybnosti o tom, že spotrebiteľské práva žalobkyne boli porušené a tak jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, to však neznamená, že jej patrí v takej výške ako sama požadovala.

Odvolací súd pri určení výšky priznaného zadosťučinenia prihliadal na uvedené okolnosti. Primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 100 €, ktorá zodpovedá zákonom predpokladanému účelu, teda poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov.

Preto odvolací súd s poukazom na zistené okolnosti prípadu, kedy žalobkyňa bližšie okolnosti pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia neuviedla považoval za primerané jej priznať nárok na finančné zadosťučinenie v sume 100 €.

9. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 388 CSP zmenil, v rozsahu sumy 100 eur žalobkyňu vyhovel a vo zvyšku nárok zamietol.

10. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo). Nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku, nemožno ju zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Žalobkyňu treba považovať za plne úspešnú, keď mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto z jeho procesného úkonu závisela, výlučne od úvahy súdu. V predmetnom konaní výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela nepochybne od úvahy súdu. Preto odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.